

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Sone Mesiarkinovej a členov senátu JUDr. Heleny Haukvitzovej a JUDr. Mariána Sluka, PhD., v spore žalobcu **E. K., s.r.o.**, so sídlom v S., IČO : X.X., zastúpeného Mgr. Milanom Sadloňom, advokátom v Senici, V. P. Tótha 30 proti žalovaným **1/ P. M.**, bývajúcej v M., **2/ A. Š.**, bývajúcej v M., obe žalované zastúpené advokátskou kanceláriou JUDr. Silvia Tatarková, s.r.o., so sídlom v Martine, E. B. Lukáča 2, **o zaplatenie 4 020,12 € a 5 238,20 €**, vedenom na Okresnom súde Martin pod sp.zn. 10 C/139/2008, o dovolaní žalovaných 1/, 2/, proti rozsudku Krajského súdu v Žiline zo 16. apríla 2014 sp.zn. 6 Co 565/2013, takto

r o z h o d o l :

- I. Dovolanie **o d m i e t a** .
- II. Žalobca má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

1. Okresný súd Martin rozsudkom z 20. júna 2013 č.k. 10 C /139/2008-538 uložil žalovanej 1/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 4 020,12 € a žalovanej 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi 5 238,20 €, do troch mesiacov od právoplatnosti rozsudku. Mal za to, po vykonanom dokazovaní, že žalobca preukázal v konaní vznik a výšku schodku na zverených hodnotách v zmysle Zákonníku práce, ktorý vznikol za trvania pracovného pomeru žalovaných, ktoré mali podpísanú dohodu o hmotnej zodpovednosti. Na druhej strane žalované nepreukázali, že schodok vznikol celkom alebo sčasti bez ich zavinenia.

2. Krajský súd v Žiline rozsudkom zo 16. apríla 2014 sp.zn. 6 Co 565/2013 rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil vo veci samej. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie, ako aj s odvodnením napadnutého rozsudku vo veci samej. K odvolacím námietkam uviedol, že súd prvej inštancie vykonal

rozsiahle a podrobné dokazovanie, závery vyplývajúce z dokazovania s prihliadnutím aj k záverom znaleckých posudkov, keď sa stotožnil i s postupom súdu prvej inštancie, ktorý odmietol vykonať dôkaz ďalším znaleckým posudkom, vyhodnotil správne ako aj právne správne ich posúdil, pričom v podrobnostiach na tieto odvolací súd poukázal.

3. Uvedené rozhodnutie odvolacieho súdu napadli žalované 1/, 2/ dovolaním, ktorého prípustnosť odôvodnili tým, že odvolací súd mu svojím postupom odňal možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O.s.p.), rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p. a je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), a to tým, že odvolací súd nevyhodnotil riadne dôvody uvádzané v odvolaní, nezaoberal sa rozhodujúcimi dôkazmi, ktoré žalované uvádzali v konaní, a preto je odôvodnenie rozsudku odvolacieho súdu nedostatočné a nepresvedčivé.

4. Žalobca vo svojom vyjadrení k dovolaniu ho žiadal zamietnuť ako nedôvodné a priznať náhradu trov dovolacieho konania.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „dovolací súd“) ako súd dovolací [(§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu (žalované, ďalej aj dovolateľky) zastúpené v súlade s § 429 ods. 1 CSP, bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 CSP) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie žalobcu je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ CSP).

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané 14. júla 2014, t.j. pred 1. júlom 2016, za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len „O.s.p.“), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 CSP (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované), a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 238 O.s.p v znení účinnom do 1. januára 2015.

7. Dovolanie žalovaných 1/, 2/ smeruje proti rozsudku odvolacieho súdu, ktorým potvrdil rozsudok súdu prvej inštancie vo veci samej. Rozsudky odvolacieho súdu proti ktorým je dovolanie prípustné, boli uvedené v § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. Dovolanie žalovaných

1/, 2/ nesmeruje proti rozsudku, ktorý je uvedený v týchto ustanoveniach; prípustnosť dovolania preto z § 238 ods. 1 až 3 O.s.p. nevyplýva.

8. Predmetné dovolanie by bolo prípustné iba ak v konaní došlo k procesným vadám, ktoré boli uvedené § 237 O.s.p. Žalované poukazovali vo svojom dovolaní, že konanie je zaťažené vadou, ktorá bola uvedená v § 237 pod písm. f/ O.s.p., jej existencia však nevyšla v dovolacom konaní najavo.

9. Dovolateľky mali za to, že odvolací súd zaťažil konanie vadou podľa § 237 písm. f/ O.s.p. spočívajúcou tom, že rozsudok odvolacieho súdu je neodôvodnený a nepresvedčivý, keď sa nevysporiadal odvolací súd s nimi uvádzanými dôvodmi a dôkazmi.

10. Dovolací súd k tvrdenej prípustnosti dovolania z hľadiska vady spočívajúcej v (podľa názoru dovolateľiek) odôvodnení rozsudku odvolacieho súdu, poukazuje na stanovisko uverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod č. 2/2016 a po preskúmaní veci dospel k záveru, že odôvodnenie napadnutého rozhodnutia odvolacieho súdu (v spojení s rozhodnutím súdu prvej inštancie) obsahuje vysvetlenie dôvodov, na ktorých odvolací súd založil svoje rozhodnutie. Správnosť takéhoto nazerania na problematiku nepreskúmateľnosti súdneho rozhodnutia a jej dôsledkov potvrdzujú tiež rozhodnutia ústavného súdu napr. sp.zn. I. ÚS 184/2010, III. ÚS 184/2011, I. ÚS 264/2011, I. ÚS 141/2011, IV. ÚS 481/2011, III. ÚS 148/2012, IV. ÚS 208/2012, III. ÚS 551/2012, IV. ÚS 90/2013, IV. ÚS 196/2014, I. ÚS 287/2014, I. ÚS 606/2014, I. ÚS 364/2015, II. ÚS 184/2015, III. ÚS 288/2015.

11. Žalované 1/, 2/ vzniesli aj množstvo ďalších námietok vo vzťahu k odôvodneniu rozhodnutia odvolacieho súdu, v skutočnosti však nimi len vyjadroval svoj nesúhlas s výsledkom sporu a právnym posúdením veci súdmi. Otázky nastolené žalovanými sa týkajú skutkového a právneho posúdenia veci súdmi. Dovolací súd preto zdôrazňuje, že pri posudzovaní splnenia požiadaviek na riadne odôvodnenie rozhodnutia, správnosť právnych záverov, na ktorých je rozhodnutie založené, nie je právne relevantná, lebo prípadne nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá. Skutočnosť, že žalované mali odlišný právny názor než konajúce súdy bez ďalšieho nezakladá a nedokazuje nimi tvrdenú vadu v zmysle § 237 písm. f/ O.s.p. Za porušenie základného práva zaručeného v čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky v žiadnom prípade nemožno považovať to, že

odvolací súd neodôvodnil svoje rozhodnutie podľa predstáv strany sporu. Ako vyplýva aj z judikatúry ústavného súdu, iba skutočnosť, že dovolateľ sa s právnym názorom všeobecného súdu nestotožňuje, nemôže viesť k záveru o zjavnej neodôvodnenosti alebo arbitrárnosti rozhodnutia odvolacieho súdu (napr. I. ÚS 188/06).

12. V dovolaní namietaná „iná vada“, ktorú však dovolateľky nekonkretizovali, bola do 30. júna 2016 považovaná za relevantný dovolací dôvod (§ 241 ods. 2 písm. b/ O.s.p.), ktorý však prípustnosť dovolania nezakladal (viď viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 3 Cdo 219/2013, 3 Cdo 888/2015, 4 Cdo 34/2011, 5 Cdo 149/2010, 6 Cdo 134/2010, 6 Cdo 60/2012, 7 Cdo 86/2012 a 7 Cdo 36/2011).

13. Z obsahu dovolania napokon možno ustáliť, že dovolateľky odôvodňovali svoj mimoriadny opravný prostriedok aj tým, že napadnutý rozsudok spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci, namietajúc jeho právny záver.

14. Nesprávne právne posúdenie veci prípustnosť dovolania nezakladá (viď tiež R 54/2012 a viaceré rozhodnutia najvyššieho súdu, napríklad sp.zn. 1 Cdo 62/2010, 2 Cdo 97/2010, 3 Cdo 53/2011, 4 Cdo 68/2011, 5 Cdo 44/2011, 6 Cdo 41/2011, 7 Cdo 26/2010 a 8 ECdo 170/2014). Nejde totiž o vadu konania uvedenú v § 237 O.s.p., ani atribút rozhodnutia, ktorý by bol uvedený v § 238 O.s.p. ako zakladajúci prípustnosť dovolania.

15. Vzhľadom na uvedené možno zhrnúť, že v danom prípade prípustnosť dovolania žalovaných 1/, 2/ nemožno vyvodiť z ustanovenia § 238 O.s.p., ani z ustanovenia § 237 O.s.p. Najvyšší súd Slovenskej republiky preto dovolanie žalovaných 1/,2 podľa § 447 písm. c/ CSP ako procesne neprípustné odmietol.

16. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3:0.

Poučenie: Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 10. augusta 2016

JUDr. Soňa Mesiarkinová, v.r.

JUDr. Helena Haukvitzová, v.r.

JUDr. Marián Sluk, PhD., v.r.

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová